

"Şahsiyet" ve "hüviyet" kavramlarını açar mısınız?

"Evet, o zat (a.s.m.) vazifesi itibarıyla, hakkın burhanı, hakikatın ziyası, hidayetin güneşi, saadetin vesilesidir. Şahsiyet ve hüviyet cihetiyle, muhabbet-i Rahmâniyenin misali, rahmet-i Rabbâniyenin timsali, hakikat-i insaniyenin şerefi, şecere-i hilkatın en kıymettar ve kıymetli bahâdar bir semeresidir. Tebliğ ettiği dini de harika bir sür'atle şark ve garbı ihata etmiş, nev-i beşerin beşte biri kabul etmiştir. Acaba böyle bir zatın dâvâlarında nefis ve şeytanın münakaşa ve itirazlarına bir imkân var mıdır?"(1)

"**Hüviyet**" mahiyet, hakikat, asıl anlamlarına geliyor.

"**Şahsiyet**" ise kelime olarak bir kimsenin kendisine mahsus ahvâli, şahıs olma, karakter sâhibi ve makbul bir insan olma durumudur.

Bu paragrafta **şahsiyet** ve **hüviyet**, mahiyet anlamında kullanılıyor. **Mahiyet** ise, insanın tamam-ı ahvalini ifade eden çok geniş bir terimdir.

Peygamber Efendimiz (asm)'in mahiyeti muhabbet-i Rahmâniyenin misali, rahmet-i Rabbâniyenin timsali, hakikat-i insaniyenin şerefi, şecere-i hilkatın en kıymettar ve kıymetli bahâdar bir semeresidir.

Peygamber Efendimiz (asm)'in mahiyeti Rahmani sevginin misali, yani örneği niteliğindedir; kim bu sevgiyi istiyor ise ona benzemeye çalışmalıdır. Yine Rabbani şefkatin timsali yani numunesidir, kim bu şefkate mazhar olmak isterse ona benzemeye çalışmalıdır. İnsanlığın en açık ve şerefli bir örneğidir, kim hakiki insan olmak isterse ona uymalı onun gibi olmaya gayret etmelidir vs...

(1) bk. [Mesnevî-i Nuriye, Reşhalar, Altıncı Reşha.](#)